

"רקע ג'אגה" – מסע בשבייל הרוח של עם ישראל

גיליון 5 - שנת תשפ"ה גיליון "חiiי-שרה" - כב חשוון תשפ"ה, 23 בנובמבר, 2024

לע"ג אמו"ר ר' יוסף-חיים ב"ר יעקב רוט ז"ל

ב"ה

"נקודה טוביה" לפרשת "חiiי-שרה" – "עוֹף גוֹלָן, אֵךْ אֶל תְּגִבִּיה֮ טוֹסְכָּמוּ אַיְקָרוֹסְ".

אגדה יוונית עתיקה מספרת על האומן והמציא דָּלָס ובניו אַיְקָרוֹס שנאלצו להימלט מכלאים בדרך האויר. הם הכנינו לעצם ניפויים מנוצות ציפורים שחוברו יחד בעזרת שעווה ויצאו לדרךם. דלוס הזהיר את איקروس פן גביה עוף ויתקרב אל השמש העולה להmis את נפיו. אולם איקروس הנרגש והפזיז התלהב, הגביה עוף ונפל לים...

כך זכה אחד מימי העיון בנושא חינוך, לכותרת: **"עוֹף גוֹלָן, אֵךْ אֶל תְּגִבִּיה֮ טוֹסְכָּמוּ אַיְקָרוֹסְ".** כותרת המתארת את הגשר הצר והחלקלק עליו פושעים הנער והנערה בדרכם מן הילדיות אל הבגרות, תוך שהם עוברים شيئاוים ותהליכיים פיזיולוגיים, קוגניטיביים, רגשיים וחברתיים. וגם מדגישה את הרצון לעוף ולהשתחרר, לצד הסיכון הכרוכים בכך – הנשר בשמות (כミLOT שירו של אריך איינשטיין), יצר השובבות וההר��תקנות ועוד.

במשך שנים חיכנו את הילד/נער ואמרנו לו "מי הוא" ולאן פניו מועדות, וכעת הוא משתחרר ויוצא בדרךו (עם או בלי מריד הנערורים), כדי לסלול את דרכו וזהותו האישית, בתהליך של יצירה עצמית. ואני תפילה ותקווה, שה策ידה בדרך שנטנו לו – הערכים והדוגמה האישית שלנו, יהוו עברו מצפן ומפה במשמעותו האישית וגם עוגן ו"חוט מקשר" בין עולמו החדש, לעולם בו הוא גדול.

פרשתו של חיי שרה עוסקת במעבר הבין-זרוי (עוד שלב של התבגרות בחיים). שרה ואברהם נפטרו מן העולם ויצחק יוצאה מן ה"צל" של אביו הופך להיות ממשיך הדרך – נושא דגל המונוטאוזם (האמונה באחד), בעולם.

ואכן, התורה רומזת לכך ואומרת: **"וְיִהְיֶה אָתָרֵי מוֹת אֶבְרָהָם וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֲתָּא יָצְחָק בָּנָךְ..."** (בראשית כה, יא). למדך, שעד כה נכלל יצחק בברכתו של אברהם אביו. ואילו עתה, הוא זוכה בברכה **בפני עצמו** (רשות הירש).

האם יצחק צעד בדיק בדרכו האישית והאמונתית של אברהם אביו, או שמא הוא סלל לעצמו דרך חדשה?!

יצחק אבינו סלל לעצמו דרך חדשה, על בסיס דרכם של הוריו. ואכן, עיון בדמותיהם של אבות האומה, מלמד שככל אחד מהם סלל את דרכו האישית תוך מתן דגשים שונים, בהתאם לאישיותו ולתפישת עולמו. בבחינת **"שביל"** חדש בתוך ה"זרם המרכזי" – המיניסטרים בו הם חונכו.

אברהם – איש החסד, יעקב – איש תם יושב אוהלים הנאלץ להתמודד בפיקחות ובתבונה עם עשו, משה – המנהיג המסור, אהרון – אוהב שלום ורודף שלום, יוסף – הכלכלן הנבון, דוד – איש המלחמה ושלמה המלך – איש השלום (הדגשתי כאן לכל אישיות רק תוכנה אחת מתוך מכלול שלם, לצורך ההדגמה...).

از מה צריכה להיות עצתו של הורה, לבנו היוצא למסעו האישי לגיבוש זהותו?!

"רקע טויה" – מסע בשבייל הרוח של עם ישראל

דוד המלך לימד את שלמה בנו, כך: "וַיֹּאמֶר שְׁלֹמֹה בָנִי דֵעַ אֶת אֱלֹהִים אֲבִיךָ וְעַבְדָּהוּ בְּלֹב שְׁלָמָם וּבְנַפְשֶׁךָ... " (דברי הימים א כח, ט).

נקודת המוצא של האדם היא אמונה אבותיו, הערכיהם עליהם גדול והדוגמה האישית שראתה, בבחינת: "דֵעַ אֶת אֱלֹהִים אֲבִיךָ". על יסודות אלה, הוא מוזמן לפתח את הנקודת האישית שלו במערכות היחסים שבין האדם לבוראו, בבחינת: "וְעַבְדָּהוּ" - עבודה רוחנית, חלק ממשעו האישית לגיבוש זהותו הפרטית בכל שטחי החיים - אמונה ודעות, בחירת חברה, מקצוע וبنית זוג.

שני שלבים חיוניים המשלימים זה את זה. הן נקודת המוצא כעוגן ובסיס והן מסע עצמי שהינו חיוני לגיבוש הזהות האישית.

אנו תפילה שילדינו ישלימו את מסעם האישי בהצלחה ו"יזכו לברכה בפני עצם" ובזכות עצם.

גאככת סמת סfine, וגטפינה ג'ירואה

אלה כ/ז

לכינסה או להסרה מרשים התפוצה (במייל ו/או בווטסאפ), ניתן לפנות למיליל:
rothmoshe@gmail.com

ארכיוון "נקודה טוביה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמר על קדשות הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש.

יש לך הערה או ארה? אשמה לקבל למייל הניל. **אהבת? הפט בין חבריך.**